

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte: Toma Nadejda,
Judecătorii: Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleandur Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Bleandur Igor xxxxxx, născut la xxxxx xxxxx
xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxx xxxxx,
str. xxxxx xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2020 - 28.01.2020;

Instanța de apel: 15.05.2020 - 26.10.2021;

Instanța de recurs: 15.03.2022 - 08.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2020, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Bleandur Igor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), 199 Cod penal și s-a liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a), b) Cod penal.

Tot prin aceeași sentință, Bleandur Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f), art. 187 alin.(2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. f), art. 42, 187 alin.(2) lit. b), f), art. 27, art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal și condamnat pentru faptele săvârșite.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 187 alin.(2) lit. b), f) Cod Penal (episodul cu părțile vătămate, Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana și Cucerenco Liudmila) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal (episodul cu părțile vătămate, Manolii Ana și Sardari Irina) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal (episodul cu partea vătămată, Răileanu Olesea) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal (episodul cu partea vătămată, Șchiopu Elena) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod Penal (episodul cu partea vătămată, Țurcanu Nina) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal (episodul cu partea vătămată, Corinovscaia Ecaterina) lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa pe un termen de 6(șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Bleandur Igor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă pe un termen de 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Manolii Ana către Bleandur Igor privind încasarea prejudiciului material și dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Manolii Ana, prejudiciul material în mărime de 9000 (nouă mii) lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Sardari Irina către Bleandur Igor privind încasarea prejudiciului material și dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Sardari Irina, prejudiciul material în mărime de 8000 (opt mii) lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Răileanu Olesea către Bleandur Igor privind încasarea prejudiciului material și dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Răileanu Olesea, a prejudiciului material în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de SA „Plovdiv” către Bleandur Igor privind încasarea prejudiciului material și dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul SA „Plovdiv”, a prejudiciului material în mărime de 6726 (șase mii șapte sute douăzeci și șase) lei.

În temeiul art. 385 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală:

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Guma Natalia prejudiciul material în sumă de 3175 (trei mii o sută șaptezeci și cinci) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Vasilcov Diana prejudiciul material în sumă de 3000 (trei mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Gîlca Iana prejudiciul material în sumă de 1500 (una mie cinci sute) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleandur Igor în beneficiul lui Cucerenco Ludmila prejudiciul material în sumă de 12 000 (doisprezece mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleadur Igor în beneficiul lui Țurcanu Nina prejudiciul material în sumă de 3200 (trei mii două sute) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bleadur Igor în beneficiul lui Corinovscaia Ecaterina prejudiciul material în sumă de 16 000 (șaisprezece mii) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că:

I. *Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal.*

Astfel s-a constatat că, Bleadur Igor, la data de 22.04.2013 aproximativ între orele 16.20-16.50 min., împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, aflându-se pe bd. Moscovei nr. 6, mun. Chișinău, și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în incinta restaurantului „Plovdiv”, situat pe bd. Moscovei 6, mun. Chișinău, de unde pe ascuns au sustras un laptop de model „Asus” X50N-TK57S1AFW, după care cu bunul sustras au plecat într-o direcție necunoscută, cauzând astfel, persoanei juridice SA „Plovdiv”, un prejudiciu material estimat la suma de 6726 lei.

Astfel, Bleadur Igor, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit b) Cod penal, *adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane.*

II. *Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, în privința părților vătămate Manolii Ana și Sardari Irina:*

Astfel s-a constatat că, la 24.04.2013, aproximativ la ora 10:50, cet. Bleadur Igor xxxxx, mergând pe str. Kiev, mun. Chișinău, în regiunea magazinului „Aridon”, împreună cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cet. Manolii Ana, care mergea în direcția lor și l-a un moment dat, cet. Bușecican Petru a împins-o cu umărul pe cet. Manolii Ana, sustrăgându-i atenția, dar cet. Bleadur Igor în acest moment deschis i-a smuls cu mâna de la gât lăncișorul din aur cu greutatea de 12 grame în valoare de 7000 lei și cruciulița din aur cu greutatea de 3 grame în valoare de 2000 lei, bunuri în valoare totală de 9000 lei, cu care cet. Bleadur Igor împreună cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, au părăsit locul comiterii infracțiunii, fugind într-o direcție necunoscută printre blocurile locative, prin ce au cauzat părții vătămate Manolii Ana o daună materială considerabilă.

Tot el, Bleadur Igor la 22.04.2013, aproximativ la ora 14:00, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă și împreună cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, mergând pe stradă, la un moment dat cet. Bleadur Igor s-a oprit și se uita prin părți ca să nu fie văzuți de nimeni, dar persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, a ajuns-o din urmă pe cet. Sardari Irina în regiunea blocului locativ de pe str. A. Doga 29, mun. Chișinău și în mod deschis i-a smuls de la gât lăncișorul din aur, împreună cu cruciulița din aur, ambele cu greutatea de 9 grame și ambele în valoare de 8000 lei, cu care cet. Bușecican Petru împreună cu Bleadur Igor, au părăsit locul comiterii infracțiunii, fugind într-o direcție necunoscută printre blocurile locative, prin care au cauzat părții vătămate Sardari Irina o daună considerabilă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bleandur Igor a săvârșit - *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* - infracțiune prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

III. Episodul privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f), art. 199 alin. (1) Cod penal, în privința părților vătămate Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana și Cucerenco Liudmila:

Astfel s-a constatat că, la 24.08.2013, aproximativ la ora 20:45 min., Bleandur Igor, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, aflându-se pe alea de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, vis-a-vis de blocul nr.27, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile între ei, acționând în interes de cupiditate, l-a determinat pe ultimul, la comiterea infracțiunii. Drept urmare, persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, tot atunci, aflându-se pe alea de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, vis-a-vis de blocul nr. 27, a sustras în mod deschis de la gâtul lui Donica Sofia, un lăntșor din aur cu greutatea de 14 gr., la prețul de 4000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 24.08.2013, aproximativ la ora 17:50 min., Bleandur Igor, aflându-se pe str. A. Russo 61, mun. Chișinău, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile între ei, acționând în interes de cupiditate, l-a determinat pe ultimul, la comiterea infracțiunii. Drept urmare, Eșanu Aurel, tot atunci, a sustras în mod deschis de la gâtul cet. Guma Natalia, un lăntșor din aur cu greutatea de 6,35 gr., la prețul de 3175 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 26.08.2013, aproximativ la ora 18:20 min., Bleandur Igor, aflându-se pe str. M. Sadoveanu 14, mun. Chișinău, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile între ei, acționând în interes de cupiditate, l-a determinat pe ultimul l-a comiterea infracțiunii. Drept urmare, persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă,, tot atunci, a sustras în mod deschis de la gâtul cet. Vasilcov Diana, un lăntșor din aur la prețul de 3000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 27.08.2013, aproximativ la ora 19:40 min., Bleandur Igor xxxxxx, aflându-se lângă blocul locativ nr.18/3, de pe bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile între ei, acționând în interes de cupiditate, l-a determinat pe ultimul, la comiterea infracțiunii. Drept urmare, persoana în privința căruia cauza a fost disjunctă, tot atunci, a sustras în mod deschis de la cet. Gîlca Iana, un lăntșor din aur și o iconiță din aur, la prețul total de 1500 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 29.08.2013, aproximativ la ora 17:00 min., Bleandur Igor, aflându-se pe str. M. Sadoveanu 28, mun. Chișinău, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana în privința căruia cauza a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile între ei, acționând în interes de cupiditate, l-a determinat pe ultimul, la comiterea infracțiunii. Drept urmare, persoana în privința căruia cauza a fost disjungată, tot atunci, a sustras în mod deschis de la gâtul cet. Cucerenco Ludmila, un lănișor din aur cu greutatea de 30 gr., la prețul de 12 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

În rezultatul acțiunilor sale, Bleandur Igor a sustras de la Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana și Cucerenco Ludmila, bunuri materiale în sumă totală de 23675 lei, ceea ce constituie 1183,75 unități convenționale.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, Bleandur Igor a săvârșit determinarea la jaf, infracțiunea prevăzută de art. art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, manifestată prin determinarea la sustragere.*

Tot el, la 21.08.2013, aproximativ la ora 22:00 min., aflându-se în curtea blocului locativ nr. 5 de pe str. I. Vieru, mun. Chișinău, a dobândit de la Osadcii Alexandr un lănișor din aur, despre care știa cu certitudine că a fost obținut pe cale criminală și anume că la 21.08.2013, aproximativ la ora 21:50 min., Osadcii Alexandr, împreună și înțelegere prealabilă cu minorul Adamachi Victor, aflându-se pe str. M. Sadoveanu: mun. Chișinău, l-au sustras de la cet. Spînu Liudmila.

Deși cunoștea că lănișorul din aur a fost obținut de către Osadcii Alexandr pe criminală, Bleandur Igor a acceptat și l-a primit pentru vânzare ulterioară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bleandur Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 199 alin. (1) Cod penal, adică *dobândirea fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe criminală.*

IV. Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Răileanu Olesea:

Astfel s-a constatat că, la 03.09.2013, în jurul orelor 17:40 min., Bleandur Igor urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Albișoara, 70, mun. Chișinău, în mod deschis, a sustras de la gâtul cet. Răileanu Olesea, un lănișor din aur cu greutatea de 20 gr. la preț de 14 000 lei, cu o cruciuliță din aur cu greutatea 5,5 gr. la preț de 6000 lei, după care cu bunurile sustrase s-a eschivat de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Răileanu Olesea o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 20 000 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, Bleandur Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, jaful - *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

V. Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Șchiopu Elena:

Astfel s-a constatat că, la 04.09.2013, aproximativ la 12:10, Blandur Igor, aflându-se în fața blocului locativ situat pe str. Testemițeanu 20, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a încercat să sustragă de la gâtul Elenei Șchiopu lanțișorul de aur în sumă considerabilă de 3500 lei, însă din cauze independente de voința lui, infracțiunea nu și-a produs efectul din motivul că partea vătămată a început să strige și el a fugit.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Blandur Igor a săvârșit *tentativă la sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - adică tentativă la jaf*, adică infracțiunea prevăzută de art. 27, 187 alin. (2) lit., f) Cod penal.

VI. Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în privința părții vătămate Țurcanu Nina:

Astfel s-a constatat că, la data de 19.08.2015 aproximativ pe la orele 10:20, Blandur Igor urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, aflându-se pe șoseaua Muncești 170, mun. Chișinău din spate s-a apropiat de, cet. Țurcanu Nina a.n. xxxxxxxxxxxși în mod deschis i-a smuls de la gât lanțișorul din aur cu greutatea de 5 grame, de formă împletită în valoare de 2000 lei, și cruciulița din aur pe ea fiind ilustrat chipul lui Isus Hristos, cu greutatea de 3 grame, în valoare de 1200 lei, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 4021 din 19.08.2015 vătămări corporale sub formă de echimoze la nivelul gâtului, care se califică ca vătămare neînsemnată, după ce a fugit de la locul comiterii infracțiunii însușind bunurile prin ce ia cauzat părții vătămate Țurcanu Nina un prejudiciul material considerabil în valoare totală de 3200 lei.

Astfel, Blandur Igor, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.*

VII. Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Corinovscaia Ecaterina:

Astfel s-a constatat că, la 07.09.2013, aproximativ în jurul orelor 13:15 min., Blandur Igor, aflându-se pe str. N. Testemițeanu 22 mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în mod deschis a smuls de la gâtul cet. Corinovscaia Ecaterina lanțul de aur cu greutate de 15gr. la preț de 16 000 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părți vătămate cet. Corinovscaia Ecaterina o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 16 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Blandur Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - jaf, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea daunei în proporții considerabile.*

3. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Blandur Igor, a contestat sentința cu apel solicitând casarea totală a acesteia, rejudecarea

cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Blandur Igor să fie achitat pe episoadele prevăzute de art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal – (4 episoade) și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă pe 2 episoade de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal care le-a recunoscut.

În motivarea apelului a invocat cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, că prima instanță a constatat că infracțiunea a fost săvârșită la data de 24 aprilie 2013 privind sustragerea bunurilor de la Manoli Ana și Ardari Irina. Prima instanță a indicat că inculpatul Blandur Igor a refuzat să dea declarații, la urmărirea penală nu și-a recunoscut vinovăția. Partea vătămată Manoli Ana nu a fost audiată în prima instanță, dar aceasta s-a referit la declarațiile ei date la urmărirea penală. La fel și martorul Grigorița Nina nu a fost audiată în prima instanță. Partea vătămată Sardari Irina la fel a fost audiată la faza de urmărirea penală. Mai mult ca atât recunoașterea inculpatului, reieșind din materialele cauzei, nu a fost efectuată pe viu, dar pe fotografie. În perioada efectuării urmăririi penale inculpatul se afla sub arest, și organul de urmărirea penală avea posibilitatea de a efectua recunoașterea pe viu a inculpatului.

A menționat că, prima instanță examinând acest episod, s-a bazat numai pe materialele cauzei penale. La fel, nu a luat în considerație faptul că la data de 24 aprilie 2013 a fost în vigoare Codul penal cu modificările operate din 12 aprilie 2013, care în art. 187 alin. (2) Cod penal, a fost stabilită pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani. Astfel, prima instanță nu a luat în considerație faptul că a expirat termenul de aplicarea pedepsei.

Cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în baza art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f), art. 199 (1) Cod penal, partea apărării a indicat că, prima instanță a constatat că infracțiunea de sustragere a bunurilor de la Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana, Cucerenco Ludmila. a fost săvârșită în perioada 24 august 2013 – 29 august 2013. Prima instanță indicând că, inculpatul Blandur Igor a refuzat să dea declarații la urmărirea penală și nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea acesteia.

Partea apărării a susținut că, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 199 alin. (1) Cod penal, prima instanță s-a bazat pe declarațiile inculpatului date la urmărirea penală. Dar minorii Eșanu Aurel nu au fost audiați în ședința de judecată. Partea vătămată Donica Sofia a declarat în prima instanță că pe Blandur Igor nu-l recunoaște. Declarațiile martorului Grimaliuc Artur precum că a procurat o singură dată un lăntișor de la inculpat, care la greutate era ușurel, și despre lăntișor de aur „Bismark” nu știe nimic. Părțile vătămăte Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana, Cucerenco Liudmila, la fel și 4 martori pe acest episod au fost audiate numai la urmărirea penală și în fața instanței de judecată nu au dat careva declarații.

Astfel, partea apărării a considerat că aceste declarații nu au fost verificate de instanța de judecată, prima instanță s-a bazat pe declarațiile părților vătămăte date la faza de urmărire penală fără a le verifica, fapt prin care a încălcat principiul nemijlocirii procesului penal, or, obiectivitatea instanței cu privire la aprecierea probelor a fost viciată.

La fel, susține cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal că, prima instanță a constatat că infracțiunea de sustragere a bunurilor de la Raileanu Olesea fost săvârșită la data de 03 septembrie 2013. Astfel, prima instanță a indicat că inculpatul Blandur Igor a refuzat să dea declarații, la urmărirea penală nu și-a recunoscut vinovăția. Partea vătămată Raileanu Olesea, martorul Stroicu Dumitru, martorul Mazur Serghei, au fost audiați numai la urmărirea penală, iar recunoașterea ca fiind vinovat a lui Blandur Igor de către prima instanță a fost efectuată cu încălcarea art. 389 Cod de procedură penală. Prima instanță nu a luat în considerație faptul că la data de 24 aprilie 2013 a fost în vigoare Codul penal cu modificările operate din 12 aprilie 2013, care la art. 187 alin. (2) Cod penal prevedeau pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, prima instanță constatat că infracțiunea privind sustragerea bunurilor de la Șchiopu Olesea a fost săvârșită la data de 04 septembrie 2013. În ședința de judecată la etapa ultimului cuvânt al inculpatului, Blandur Igor a recunoscut vinovăția și a solicitat o pedeapsă mai blândă. Vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii, inculpatul Blandur Igor a recunoscut-o la faza de urmărirea penală. La fel prima instanță nu a luat în considerație faptul că la data de 24 aprilie 2013 a fost în vigoare Codul penal, cu modificările operate din 12 aprilie 2013, care în art. 187 alin. (2) Cod penal prevedeau pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani. Mai mult ca atât, partea apărării a reiterat că, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă *nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială* a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Trei pătrimi din pedeapsa maximă (din 6 ani) constituie 4 ani și 6 luni.

În desfășurarea apelului, partea vătămată a menționat cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, că prima instanță a constatat că infracțiunea privind sustragerea bunurilor de la Țurcanu Nina fost săvârșită la data de 19 august 2015. Prima instanță a indicat că inculpatul Blandur Igor a refuzat să dea declarații la faza de urmărire penală și nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei incriminate. Partea vătămată Țurcanu Nina în ședința de judecată nu l-a recunoscut pe inculpatul Blandur Igor ca fiind persoana care i-a sustras lăntișorul, iar prima instanță a indicat în sentința de condamnare și declarațiile părții vătămate Țurcanu Nina date în ședința de judecată și declarațiile acesteia date la faza de urmărire penală, ceea ce indică la lipsa de obiectivitatea a primei instanțe și înclinarea spre vinovăția inculpatului, ce reprezintă o încălcare gravă a principiului egalității prevăzut de art. 6 CtEDO. Martorii Popcov Stanislav, Matveev Alexei, Poduheilov Constantin, Matveev Dmitri nu au fost audiați de către instanța de fond și Blandur Igor a fost recunoscut doar după fotografie la urmărire penală.

Cu privire la condamnarea inculpatului Blandur Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, prima instanța a constatat că infracțiunea privind sustragerea bunurilor de la Corinovscaia Ecaterina a fost săvârșită la data de 07 septembrie 2013. La faza de urmărire

penală Bleadur Igor și-a recunoscut vinovăția integral. La fel, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, la data de 24 aprilie 2013 a fost în vigoare Codul penal, cu modificările operate din 12 aprilie 2013, care în art. 187 alin. (2) Cod penal a fost prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Partea apărării a susținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a luat în considerație circumstanțele atenuante, și anume recunoașterea vinovăției de către Bleadur Igor, cât și expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

La fel, a menționat că, examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Bleadur Igor în prima instanță contravine principiilor generale ale procesului penal și anume principiul legalității prevăzut de art. 7 Cod de procedură penală și nu s-a desfășurat în strictă conformitate cu principiul prezumției nevinovăției prevăzut de art. 8 Cod de procedură penală, inclusiv art. 6, pct. 2 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, apelul avocatului Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleadur Igor a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Bleadur Igor în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f), art. 187 alin.(2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. f), art.186 alin. (2) lit. b), art. 42, 187 alin.(2) lit. b), f), art. 199 alin.(1), art. 27, art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, întru constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției, au fost administrate următoarele mijloace de probă incluse în rechizitoriu, apreciate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în ședința instanței de apel:

- declarațiile inculpatului Bleadur Igor;

Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate SA „Plovdiv”, Eugeniu Dașchevici, audiat în ședința de judecată;

- declarațiile martorului Rusu Maria, audiată în ședința de judecată;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 22.04.2013, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, și anume localul restaurantului „Plovdiv” (f.d.8-9);

- proces-verbal de ridicare din 25.04.2013, prin care de la directorul SA „Plovdiv”, Dașchevici Eugeniu, au fost ridicate înregistrările video din incinta restaurantului „Plovdiv” din data de 22.04.2013 (f.d.23);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 25.04.2013, acțiune procesuală prin care au fost examinate înregistrările video din incinta restaurantului „Plovdiv” din data de 22.04.2013 (f.d. 24);

- corpurile delictive, un CD cu înregistrări video din data de 22.04.2013 de la restaurantul „Plovdiv”, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 25.04.2013 (f.d. 25).

Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, în privința părților vătămate Manolii Ana și Sardari Irina:

Episodul din 24 aprilie 2013:

- declarațiile părții vătămate Manolii Ana, audiată la faza de urmărire penală (f.d.14, 117);

- declarațiile martorului Grigoriță Nina, audiată la faza de urmărire penală (f.d. 24);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.04.2013 (f.d.8-10);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.04.2013 (f.d. 28-29);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.04.2013 (f.d.30);

- raportul de expertiză medico-legală Nr. 1810, din 24.04.2013 a cet. Manolii Ana (f.d.21);

- procesul-verbal de confruntare din 31.07.2013, efectuată între partea vătămată Manolii Ana și învinuitul - persoana în privința căruia cauza a fost disjungată (f.d.232);

- procesul-verbal de confruntare din 31.07.2013, efectuată între partea vătămată Manolii Ana și învinuitul Bleandur Igor, în cadrul căreia învinuitul s-a refuzat de la confruntare (f.d. 240);

Episodul din 22 aprilie 2013:

- declarațiile părții vătămate Sardari Irina, audiată la faza de urmărire penală (f.d.162-163);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 24.04.2013 (f.d.167-168);

-proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.04.2013 (f.d.184-185);

-proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.04.2013 (f.d.186-187);

-proces-verbal de confruntare din 31.07.2013 (f.d. 233);

-proces-verbal de confruntare din 31.07.2013, efectuată între partea vătămată Sardari Irina și învinuitul Bleandur Igor (f.d.239);

Episodul privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 187 alin.(2) lit. b), f), art. 199 alin. (1) Cod penal, în privința părților vătămate Donica Sofia, Guma Natalia, Vasilcov Diana, Gîlca Iana și Cucerenco Liudmila:

-declarațiile părții vătămate Donica Sofia, audiată în ședința de judecată;

-declarațiile părții vătămate Guma Natalia, audiată în ședința de judecată;

-declarațiile părții vătămate Cucerenco Ludmila, audiată în ședința de judecată a declarat;

-declarațiile martorului Donica Natalia, audiată în ședința de judecată;

- declarațiile martorului Grimaliuc Artur, audiat în ședința de judecată;
- declarațiile martorului Ciolpan Nicolae, audiat în ședința de judecată;
- declarațiile părții vătămate Donica Sofia Mihail, audiat la faza de urmărire penală (f.d. 12);
- declarațiile părții vătămate Guma Natalia, audiat la faza de urmărire penală (f.d. 29);
- declarațiile părții vătămate Vasilcov Diana, audiată la faza de urmărire penală (f.d. 55);
- declarațiile părții vătămate Gîlca Iana, audiată la faza de urmărire penală (f.d. 66, 89);
- declarațiile părții vătămate Cucerenco Ludmila, audiată la faza de urmărire penală (f.d. 118);
- declarațiile martorului Donica Natalia, audiată la faza de urmărire penală (f.d. 14);
- declarațiile martorului Ciolpan Nicolai, audiat la faza de urmărire penală (f.d.36);
- declarațiile martorului Gîlca Igor, audiat la faza de urmărire penală, a declarat că (f.d.69);
- declarațiile martorului Grimaliuc Artur, audiat la faza de urmărire penală (f.d. 78);
- declarațiile martorului Grimaliuc Artur, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 199 alin. (1) Cod penal (f.d. 156);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29.08.2013 (f.d.16);
- ordonanță de ridicare din 30.08.2013 (f.d. 37);
- proces-verbal de ridicare din 30.08.2013 (f.d. 28);
- ordonanță de ridicare din 30.08.2013 (f.d. 37);
- proces-verbal de ridicare din 02.09.2013 (f.d.38);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.09.2013 (f.d.39);
- ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 03.09.2013 (f.d.41);
- ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 03.09.2013 (f.d.43);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 02.09.2013 (f.d.44);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29.08.2013 (f.d.56);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29.08.2013 (f.d.75);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 12.09.2013 (f.d.87);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11.09.2013 (f.d.119);
- Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Răileanu Olesea:*
- declarațiile părții vătămate Răileanu Olesea, audiată la faza de urmărire penală (f.d.16);
- declarațiile martorului Stroiu Dumitru, audiat la faza de urmărire penală (f.d.44-45);
- declarațiile martorului Mazur Serghei, audiat la faza de urmărire penală, a declarat că (f.d.70);
- proces-verbal privind recunoașterea persoanei din 18.09.2013 (f.d.32);

-procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie, întocmit la data de 20.09.2013 (f.d.46-47);

-procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Răileanu Olesea și bănuitul Bleandur Igor (f.d.48);

-procesul-verbal de confruntare dintre martorul Stoiu Dumitru și bănuitul Bleandur Igor (f.d.49);

Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Șchiopu Elena:

-declarațiile părții vătămate Șchiopu Elena, audiată în ședința de judecată;

-procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.09.2013 (f.d.26-27);

Episodul privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în privința părții vătămate Țurcanu Nina:

-declarațiile părții vătămate Țurcanu Nina audiată în ședința de judecată;

-declarațiile părții vătămate Țurcanu Nina, audiată la faza de urmărire penală (f.d.12);

-declarațiile martorului Popcov Stanislav, audiat la faza de urmărire penală (f.d.15-16);

-declarațiile martorului Matveev Alexei, audiat la faza de urmărire penală (f.d.13);

-declarațiile martorului Matveev Dmitri, audiat la faza de urmărire penală.

-raportul de constatare medico-legală nr. 4021 din 19.08.2015;

-procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.10.2015;

Episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința părții vătămate Corinovscaia Ecaterina:

-declarațiile părții vătămate Corinovscaia Ecaterina, audiată în ședința de judecată;

-declarațiile părții vătămate Corinovscaia Ecaterina, audiată la faza de urmărire penală;

-declarațiile martorului Verdeș Valentina, audiată la faza de urmărire penală (f.d.31-32);

-procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.09.2013 (f.d. 26).

În desfășurarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Bleandur Igor a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f), art. 187 alin.(2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. f), art.186 alin. (2) lit. b), art. 42, 187 alin.(2) lit. b), f), art. 199 alin.(1), art. 27, art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut argumentele avocatului Gorea Tatiana, invocate în apel precum că, prima instanță nu a ținut cont că, la data de 24.04.2013 a fost în vigoare Codul penal cu modificarea din 12.04.2013,

care în art. 187 alin. (2) Cod penal a fost prevăzut pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani și nu a luat în considerație faptul că, a expirat termenul de stabilire a pedepsei, or, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 187 al. (2) Cod penal, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, se califică ca infracțiune gravă, iar potrivit prevederilor art. 60 alin. (1), lit. c) Cod penal persoana se liberează de la răspunderea penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave, astfel, pentru cumulul de infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, săvârșite de inculpatul Blandur Igor nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, iar alegațiile apărării în această parte a apelului declarat au fost respinse ca nefondate.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele părții apărării precum că, prima instanță nu a luat în considerație că, inculpatul Blandur Igor a recunoscut vinovăția, or, în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe inculpatul a declarat că, nu susține cererea prin care-și recunoaște vinovăția și solicită examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală și solicită examinarea cauzei în procedură generală, astfel, inculpatul poate beneficia de reducerea pedepsei cu 1/3 din limita minimă și maximă a pedepsei doar în cazul în care ultimul recunoaște vinovăția și depune o cerere în acesta sens, ceea ce la caz nu se atestă.

Instanța de apel a reținut că, partea apărării critică sentința contestată, invocând că, părțile vătămate și martorii nu au fost audiați în prima instanță, la baza sentinței de condamnare a lui Blandur Igor fiind puse doar declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale, însă, potrivit procesului-verbal de examinare a cauzei în prima instanță, au fost audiate părțile vătămate Cucerenco Ludmila, Guma Natalia, Donica Sofia, Țurcan Nina, Corinovscaia Ecaterina, reprezentantul SRL „Plovdiv” Dașchevici Eugeniu, Șchiopu Elena și martorii Donica Natalia, Ceolpan Nicolae, Grimaliuc Artur, Rusu Maria și doar inculpatul Blandu Igor a refuzat a face declarații în prima instanță.

Totodată, instanța de apel a reținut că în privința părților vătămate Manoli Ana, Sardari Irina, Răileanu Olesea, Vasilcov Diana, Gîlca Inna, prima instanță a indicat imposibilitatea asigurării audierii acestor părți vătămate, or, aducerea forțată a acestora nu a fost posibil de efectuat, iar acuzatorul de stat nu a insistat ca aceștia să fie invitați și audiați suplimentar, iar ca urmare instanța de judecată a reținut declarațiile acestor părți vătămate audiate la faza urmăririi penale, iar inculpatul Blandur Igor în prima instanță, a renunțat în mod expres de a da declarații în prima instanță, iar în instanța de apel nu s-a prezentat în ședința de judecată, cunoscând cu certitudine că, cauza penală în privința lui se află pe rolul Curții de Apel Chișinău.

Instanța de apel a reținut și faptul că, în apelul declarat nu a fost indicat care sunt probele care nu confirmă acuzațiile aduse și care ar demonstra nevinovăția inculpatului Blandur Igor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 187 al. (2), lit. b), f) Cod penal, 4 (patru) epizoade pe care se solicită achitarea inculpatului, or, potrivit art. 24 Cod procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Instanța de apel a conchis că, alegațiile apelantului precum că, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri și pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată, or, atât în prima instanță, cât și în cadrul cercetării judecătorești a instanței de apel au fost supuse cercetării cumulul de probe menționate supra

În continuare, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Instanța de apel reținut și faptul că, solicitările părții apărării în numele inculpatului Blandur Igor, fără a fi susținute de ultimul, nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a menționat că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor părților vătămate, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești părțile vătămate au dat aceleași declarații, din care motiv instanța de apel nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de autorul cererii de apel, or, fiind audiat în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești inculpatul Blandur Igor a recunoscut parțial vinovăția, iar ulterior s-a căit sincer de cele comise și a solicitat instanței să fie luat în considerație faptul că a stat în arest și s-a corectat, nedorind să comită greșelile din trecut.

Instanța de apel a respins și celelalte argumente expuse de către partea apărării în susținerea apelului înaintat, or, instanța de apel a evidențiat că, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Totodată, instanța de apel a considerat că, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, adică, de pericolul social al crimei săvârșite de Blandur Igor, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se califică ca infracțiuni grave și că, a

recunoscut parțial vinovăția, nedorind să dea declarații atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont că, scopul pedepselor penale este de protejare a societății de infractori și de infracțiunile săvârșite de aceștia, de apărare a societății împotriva celor mai grave fapte antisociale și prevenirea lor, de persoana inculpatului care a recunoscut parțial vinovăția, a mai fost condamnat anterior pentru infracțiuni similare, nu a recuperat prejudiciul părților vătămate, unde prima instanță corect, legal și întemeiat a stabilit inculpatului prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or, inculpatul Bleadur Igor nu este la prima abatere de la legea penală, astfel pedeapsa cu închisoare se justifică în totalmente.

Instanța de apel a menționat că, în atare situație, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, sentința contestată cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

În deplin acord cu cele enunțate supra, instanța de apel a reiterat că, nu pot fi reținute ca fiind plauzibile argumentele părții apărării privind achitarea inculpatului Bleadur Igor pe epizoadele prevăzute de art. 42, 187 al. (2), lit. b), f) - 4 (patru) epizoade, ori de către prima instanță au fost cercetare în ansamblu probele, verificate în ședința instanței de apel, fiind analizate în ansamblu prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, prima instanță a argumentat deplin soluția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a conchis că, în general, argumentele aduse în cererea de apel de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleadur Igor au făcut obiectul cercetării în prima instanță și nu și-au găsit confirmarea, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

5. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleadur Igor, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora și rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar recurentul indică că, la adoptarea soluției, instanța de apel a admis erori de drept material și procedural, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, și nu a dat nici o apreciere faptului că în ședința de judecată la etapa ultimului cuvânt al inculpatului în prima instanță, Bleadur Igor a recunoscut vina pe deplin și pe toate episoadele, și a solicitat o pedeapsă mai blândă în prima instanță.

Totodată, partea apărării susține că, deși instanța de apel a reținut că Bleadur Igor și-a recunoscut vinovăția integral în privința episodului V și VII, despre ce și a indicat în decizie, însă a admis eroare de fapt și nu a aplicat

norma legală privind pedeapsa mai blândă în baza recunoașterii vinovăției de către inculpat pe 2 episoade, or circumstanțele atenuate nu sunt prevăzute doar de art. 364/1 Cod de procedură penală, dar și de art. 76 Cod penal.

În desfășurarea recursului, invocă faptul că, instanța de apel nu a ținut cont că potrivit art. 76 alin. (1) Cod penal, drept circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei se consideră expirarea de la momentul săvârșirii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

Astfel, susține că, la adoptarea soluției, instanțele de fond nu au luat în considerație că pe episoadele de recunoaștere a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, a trecut 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Partea apărării menționează că pe episodul prevăzut de art. 27, 187 alin. (2) Cod penal, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 81 Cod penal care reglementează mecanismul stabilirii pedepsei pentru infracțiunea neconsumată.

În continuare, partea apărării susține că, la argumentele apărării privind faptul că părțile vătămate și martorii nu au fost audiați în prima instanță și că la baza sentinței au fost reținute declarațiile acestora de la faza de urmărire penală, instanța de apel neîntemeiat a stabilit că aceste argumente nu pot fi reținute deoarece potrivit procesului-verbal de examinare a cauzei în prima instanță, au fost audiate părțile vătămate. Totodată, în cadrul ședinței de judecată nu a verificat aceste declarații prin ce a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil. Astfel, instanța de apel nu a audiat părțile vătămate Manoli Ana, Sardari Irina, Răileanu Olesea, Vasilcov Diana, Gîlca Inna, doar din motivul că a fost imposibil de a asigura audierii acestor părți vătămate în cadrul ședinței de judecată, fără a indica în temeiul cărei norme legale este posibil acest fapt precum și punerea la baza învinuirii a acestor declarații neverificate nemijlocit de către instanță, cu acordarea posibilității părții apărării de a adresa întrebări vizavi de cele declarate.

La fel, partea apărării menționează că, instanța de apel contradictoriu și-a motivat decizia, or, aceasta indică că în cadrul cercetării judecătorești a instanței de apel au fost supuse cercetării un cumul de probe (trecute de instanța de apel în revistă) și la acest capitol fiind indicați participanții la proces care au fost audiați în fața instanței de judecată. Însă, argumentele din cererea de apel s-au referit la faptul că în prima instanță nu au fost audiate persoanele indicate în rechizitoriu de către acuzatorul de stat, și nici instanța de apel nu a indicat în decizie din ce cauza a admis poziția primei instanțe precum că este posibil ca să fie inculpatul recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii în lipsa probelor. Și anume în lipsa declarațiilor martorilor și părților vătămate audiate în fata instanței.

Partea apărării susține că, instanța de apel își bazează concluziile descrise în decizie la fel fără a fi audiate părțile vătămate și martorii în instanța de apel, or nu este nici o probă precum că a fost imposibil de a fi prezenți martorii și părțile vătămate în instanța de apel. Prin urmare a fost

încălcat principiul nemijlocirii, contradictorialității și legalității procesului penal.

Astfel, susține că instanța de apel nu a ținut cont de principiile procesului penal și de faptul că Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Cu referire la stabilirea pedepsei, partea apărării menționează că, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante și anume recunoașterea de către inculpat a vinovăției, precum și de expirarea, de la momentul săvârșirii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

La acest capitol, partea apărării menționează că, la data de 24.04.2013 a fost în vigoare Codul penal cu modificarea din 12.04.2013, care în art. 187 alin. (2) prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani. La fel, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, la data de 24.04.2013 a fost în vigoare Codul penal cu modificarea din 12.04.2013, care în art. 187 alin. (2) prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani. Mai mult ca atât, art. 27 Cod penal prevede că, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. Conform art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă, nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Trei pătrimi din pedeapsa maximă (din 6 ani) constituie 4 ani și 6 luni. Instanța de apel nu s-a expus pe acest capăt din cererea de apel, or în cazul în care instanța de apel avea să stabilească că este tentativă de furt, deși nu a recalificat infracțiunea în furt, instanța de fond a fost obligată să recalculeze cel puțin pedeapsa sau să înceteze cauza penală pe faptul că a expirat termenul de prescripție.

În final, menționează că, în ședința de judecată din 26 octombrie 2021, instanța de apel a examinat cauza penală în lipsa inculpatului și în lipsa apărătorului acestuia.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, astfel că decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursul ordinar în baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că autorul recursului, invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) 10) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Totodată, deși nu a invocat expres drept temei pentru casarea deciziei contestate, avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului invocă că instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului și în lipsa apărătorului acestuia, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când 5) *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*, din care considerent instanța de recurs se va expune și în privința temeiului de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 412 Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului. Or, argumentele titularului cererii de recurs sunt contrare materialelor cauzei și celor constatate de instanța de apel (*pct. 38 al deciziei contestate*) potrivit cărora inculpatul a fost citat repetat, fapt confirmat prin avize de recepție a

citației, anexate la materialele cauzei (f.d. 235, vol. XI, f.d. 10, vol. XII). Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, la judecarea apelului a participat avocatul Bordei Mihail în numele inculpatului (f.d. 11, vol. XII).

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, mai mult inculpatul Bleandur Igor fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanța de apel, astfel a putut prevedea consecințele comportamentului său. Avocatul Bordei Mihail în numele inculpatului, în ședința de judecată în instanța de apel, nu a obiectat în privința posibilității examinării cauzei în lipsa inculpatului și nici nu a prezentat careva argumente, ce ar motiva absența inculpatului de la ședința de judecată. Respectiv, argumentul, că instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului și apărătorului, este neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază că, recurentul nu a desfășurat motivarea acestor critici, indicând doar sub aspect generic că „În ședința de judecată din 26.10.2021 la Curtea de Apel a fost examinată cauza penală în lipsa inculpatului și în lipsa apărătorului”, iar instanța de recurs nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar declarat, cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de recurent precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Totodată, vizavi de argumentele cererii de apel și cererii de recurs înaintată de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleandur

Igor precum că nu au fost audiate în ședința de judecată părțile vătămate și martorii în prezenta cauză penală și că la baza sentinței au fost puse declarațiile acestora date la faza de urmărire penală, Colegiul penal lărgit atestă că, acestea au constituit obiect de examinare în prima instanță și instanța de apel a acordat răspuns motivat acestor argumente la pct. 80-81 în decizia contestată.

Mai mult, argumentele recurentului privind punerea la baza hotărârii de condamnare a inculpatului a declarațiilor părților vătămate și a martorilor date la faza de urmărire penală, Colegiul penal lărgit le apreciază ca fiind neîntemeiate și contradictorii, or, recurentul indică că în ședința de judecată în prima instanță, în ultimul cuvânt, inculpatul Bleandur Igor a recunoscut vina pe deplin și pe toate episoadele incriminate acestuia, solicitând o pedeapsă mai blândă.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a constatat că în prima instanță au fost audiate părțile vătămate Cucerenco Ludmila, Guma Natalia, Donica Sofia, Țurcan Nina, Corinovscaia Ecaterina, reprezentantul SRL „Plovdiv”- Dașchevici Eugeniu, Șchiopu Elena și martorii Donica Natalia, Ceolpan Nicolae, Grimaliuc Artur și Rusu Maria.

La fel, instanța de apel, verificând declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, a reținut că, inculpatul Bleandur Igor în mod expres a renunțat de a da declarații în prima instanță, iar în instanța de apel nu s-a prezentat. Or, la faza de urmărire penală între inculpat și părțile vătămate Manoli Ana, Sardari Irina și Răileanu Olesea au fost efectuate acțiunile procesual-penale de confruntare. Mai mult, prima instanță a indicat imposibilitatea asigurării audierii acestora în ședința de judecată, or aducerea silită nu a fost posibil de efectuat. Așadar, instanța de apel a conchis că, deși inculpatul, atât la faza de urmărire penală cât și în prima instanță a avut posibilitatea de a pune întrebări părților vătămate și martorilor, acesta nu a obiectat în privința acestor declarații și pe parcursul cercetării judecătorești și-a recunoscut vinovăția solicitând o pedeapsă mai blândă.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit reține prevederile art. 414 alin. (2), (3) Cod de procedură, care penală stabilesc că, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În conformitate cu art. 371 alin. (1) pct. 2), 3) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: 1) când există contradicții esențiale între declarațiile depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale; 2) când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit.

Potrivit art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Așadar, ținând cont de prevederile legale menționate, Colegiul penal lărgit, analizând argumentele recurentului în raport cu motivele deciziei pe care se întemeiază soluția, reiterează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și nu a admis careva erori care să condiționeze casarea deciziei contestate.

De asemenea, cu referire la argumentele recurentului privind termenul de prescripție de atragere la răspundere penală ca circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel întemeiat nu a reținut aceste argumente și a acordat motivarea corespunzătoare la pct. 78 în decizia contestată. Or, instanța de apel corect a reținut că, infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, se clasifică drept infracțiune gravă, iar potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, termenul de prescripție de atragere la răspundere penală pentru săvârșirea unei infracțiuni grave este de 15 ani de la săvârșirea acesteia.

Subsidiar, cu referire la argumentele recurentului privind pedeapsa stabilită pentru tentativa de infracțiune, Colegiul penal lărgit le apreciază drept neîntemeiate, or, fapta incriminată inculpatului drept tentativă, a avut loc la 04 septembrie 2013 (episodul în privința părții vătămate Șchiopu Elena). La momentul săvârșirii infracțiunii fiind în vigoare versiunea Codului penal în vigoare din 21.06.2013 în baza modificărilor operate prin Legea nr. 119 din 23.05.2013, publicată în Monitorul Oficial Nr. 130-134 art. 423 la 21.06.2013 potrivit căreia, în sancțiunea alineatului (2) art. 187, textul „de la 3 la 6 ani” s-a înlocuit cu textul „de la 5 la 7 ani”.

Astfel, cu referire la argumentele recurentului privind stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare pentru tentativa de infracțiune incriminată inculpatului Bleandur Igor, ca fiind una contrară prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal lărgit reiterează că acestea sunt neîntemeiate. Or, trei pătrimi din maximul pedepsei de 7 ani, constituie 5 ani și 2 luni. Prima instanță apreciind aceste circumstanțe, a stabilit corect pedeapsa inculpatului Bleandur Igor în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, recurentul consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat

soluția instanței de apel prin care a fost respins ca nefondat apelul avocatului Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleandur Igor și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către partea apărării, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, din care rezultă că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul declarat și menține fără modificări sentința contestată, fapt ce atestă că dispozitivul instanței ierarhic inferioare este expus clar.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit constată că la judecarea apelului, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Referitor la argumentele recurentului privind lipsa vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal lărgit punctează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la **pct. 4-4.1.** al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În concluzie, Colegiul penal statuează că argumentele invocate de recurent sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Bleandur Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*)

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, criticile aduse de către titularul cererii de recurs, în ceea ce

privește modalitatea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-76 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat că inculpatului Blandur Igor i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele săvârșite.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, Colegiul penal lărgit relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, Colegiul penal lărgit menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În speță, Colegiul penal lărgit conchide că pedeapsa de 12 (doisprezece) ani închisoare stabilită pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al

pedepselor este una echitabilă și legală, îl va determina pe inculpatul Bleandur Igor să conștientizeze încă o dată faptele comise și consecințele survenite, or, stabilind pedeapsa inculpatului, instanțele de fond au ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a săvârșit infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni similare, nu este încadrat în câmpul muncii, precum și de faptul că acesta deseori se eschiva de la prezentarea în instanța de judecată, fiind emise încheiere privind aducerea silită a ultimului în cadrul ședințelor de judecată, fapt care a condiționat tergiversarea examinării prezentei cauze penale și nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond au ținut cont și de prevederile art. 78, 84 alin. (1) Cod penal, unde corect, legal și întemeiat a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal lărgit reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bleandur Igor, pentru infracțiunile săvârșite, instanța de apel nu a comis erori de drept, iar pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recurentului în acest sens, sunt neîntemeiate.

În ceea ce ține de faptul că titularul cererii de recurs și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, nefiind specificate care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic *faptele greșit calificate* în opinia recurentului de către instanța de apel.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, hotărârea atacată fiind una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleandur Igor, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Bleandur Igor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Bleandur Igor xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 septembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor